

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/2/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1508010226
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1508010226.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a členov senátu JUDr. Danice Veselovskej a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obžalovaného W. M., stíhaného pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), ods. 2 písm. d) Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 25.10.2016, č.k. 2T/56/2008-642, na verejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 31. januára 2017 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e) Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný

W. M., L. N., I. XX.X.XXXX O. Č. G., G. Z.
Z. - B., t. č. vo výkone väzby,

ktorý bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 27.1.2009, sp.zn. 2T/56/2008, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 26.5.2009, sp.zn. 4To 43/2009, uznaný vinným zo spáchania v bode 1 zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a v bode 2 prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a), písm. d) Trestného zákona a ktorého výrok o treste a spôsobe jeho výkonu bol zrušený uznesením Okresného súdu Bratislava V zo dňa 19.4.2016, sp.zn. 2Nt/1/2016, právoplatným dňa 19.4.2016, ktorým bola povolená obnova konania v prospech obžalovaného,

o d s u d z u j e

podľa § 208 ods. 2 Trestného zákona v znení účinnom do 31.12.2015 s použitím § 41 ods. 2 a § 38 ods. 7 Trestného zákona v znení účinnom do 31.12.2015 na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona v znení účinnom do 31.12.2015 sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 25.10.2016, č.k. 2T/56/2008-642, bolo podľa vyhláseného rozsudku (písomné vyhotovenie rozsudku nebolo v zhode s obsahom rozsudku, ako bol vyhlásený) rozhodnuté, že obžalovaný W. M., ktorý bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu

Bratislava V zo dňa 27.1.2009, sp.zn. 2T/56/2008, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 26.5.2009, sp.zn. 4To 43/2009, pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), ods. 2 písm. d) Trestného zákona („Tr.zák.“) s poukazom na § 138 písm. b) Tr.zák. a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr.zák. s poukazom na § 139 písm. a), písm. d) Tr.zák. na skutkovom základe uvedenom v citovanom rozsudku, sa odsudzuje podľa § 208 ods. 2 Tr.zák. účinného do 31.12.2015 s použitím § 41 ods. 2, § 38 ods. 7 Tr.zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 14 rokov, pre výkon ktorého bol zaradený podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr.zák. účinného do 31.12.2015 do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti rozsudku podal odvolanie v lehote ustanovenej v § 309 ods. 1 Trestného poriadku („Tr.por.“) obžalovaný priamo do zápisnice po vyhlásení rozsudku, ktoré zdôvodnil jednak samotný obžalovaný písomným podaním doručeným na prvostupňový súd dňa 8.12.2016, jednak jeho obhajca V. V. O. písomným podaním doručeným na prvostupňový súd tiež dňa 8.12.2016.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že bol odsúdený podľa § 208 Tr.zák., ktorý nie je v súlade s právnymi normami a zákonom tak, ako to káže ústava a ústavný súd. Súd mu mal dať primeraný trest k jeho veku a bolo to zo strany súde nespravodlivé. Uvádza, že mal mať normálnu obnovu konania, nielen ohľadom asperačnej zásady, malo mu byť umožnené vypočuť všetkých svedkov ako to žiadal v obnove, ktorú sudkyňa obdržala dňa 8.9.2014. Trest odňatia slobody 16 rokov, ktorý mu bol uložený, je akoby zabil 2 alebo 3 ľudí, on nikoho nezmrzačil, akurát, že sa s poškodenou hádal za to, čo robila, bol ju aj udať na sociálnom, že robí prostitútku a zanedbáva výchovu detí a nič s tým nikto nerobil. Ďalej sa obžalovaný v odvolaní vyjadroval k spolužitiu s poškodenou a deťmi, rozoberal dôkaznú situáciu v pôvodnom konaní, svoje prepustenie z väzby na slobodu a následne vzatie do väzby a osobu svojho vtedajšieho obhajcu. Uvádzal, že po prepustení z väzby sa dostavoval na súd, neutiekol za hranice, nikomu neublížil, nemusel ho nikto hľadať, zamestnal sa a robil až do chvíle, pokiaľ nebol zaistený.

Obhajca v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že súd nedostatočne prihliadal na možnosť nápravy obžalovaného, na jeho osobné pomery, že je starší človek s podlomeným zdravím, že svoje konanie oľutoval a že doteraz vykonal viac ako 8 a pol roka z trestu odňatia slobody uloženého mu pôvodným rozsudkom a trest mu bol znížený symbolicky o jeden rok. Uložený trest je neprimeraný a účelu trestu by splnil aj trest odňatia slobody kratšieho trvania. Preto navrhuje, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a vo veci sám rozhodol tak, že obžalovanému uloží trest odňatia slobody v primeranej výške.

Spis bol predložený prvostupňovým súdom na rozhodnutie o odvolaní tunajšiemu súdu dňa 10.1.2017, pričom vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný je vo výkone väzby, bol obratom určený termín verejného zasadnutia na rozhodnutie o odvolaní na 31.1.2017.

Následne obžalovaný písomným podaním doručeným na odvolací súd dňa 30.1.2017 doplnil zdôvodnenie podaného odvolania, v ktorom uviedol, že žiada, aby mu bol uložený dostačujúci trest, nakoľko na nachádza vo výkone trestu už cca 9 rokov, žiada, aby súd zohľadnil aj jeho vek, nakoľko je v dôchodkovom veku a bol potrestaný vysokým trestom. Sľubuje, že na slobode bude žiť slušným a usporiadaným životom, z morálneho hľadiska a z pohľadu človeka si uvedomuje, že v dobe, keď páchal trestný čin, nežil usporiadaným životom a uvedomuje si, že hlavným spúšťačom konfliktov bol alkohol, ktorý často používal a tento sa mu počas trestu zhnusil, lebo si uvedomil dôvody svojho trestu. Prehlasuje, že veľmi ľutuje toho, čo sa stalo. Nakoľko je dôchodca a myslí si a cíti, že počas trestu došlo u neho k náprave, jeho ďalší pobyt by bol za mrežami zbytočný. Uvádza, že sa cíti nesprávne odsúdený a dostal až príliš vysoký trest ako keby bol trojnásobný vrah, od roku 1988 nebol vo výkone trestu, mal akurát dve podmienky za dva prečiny, ktoré dodržal. Následne v odvolaní rozvádza pôvodné konanie, pričom sa vyjadruje ku prokurátorovi, obhajcovi, poškodenej, členovi senátu odvolacieho súdu, rozoberá dôkaznú situáciu a svedecké výpovede, spolužitiu s poškodenou V. Z. a deťmi. V závere uvádza, že dostal vzhľadom na jeho vek doživotný trest, nikoho nezmrzačil ani nezabil, 19 rokov nebol vo výkone trestu. Ľutuje, že to takto dopadlo, má 88 ročnú matku a 15 ročného syna, ktorým chce byť nápomocný.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhla prokurátorka odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že sa pridrižiava písomne podaného odvolania a chce dodať, že zastáva názor, že je na mieste uložiť trest nižšej výmery so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože obžalovaný pred spáchaním skutku nebol vo výkone trestu odňatia slobody posledných 10 rokov.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že trvá na svojich písomných podaniach, ktoré súdu doručil a čo sa týka uloženého trestu, chcel by tento trest znížiť, pretože nie je pravdou, čo sa v rozhodnutiach udáva. Pridrižiam sa aj toho, čo predniesol obhajca a v prípade zmeny vo výmere trestu žiada byť zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 317 ods. 1 Tr.por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr.por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj, ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr.por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj, ak je uložený trest neprímeraný.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Podľa § 34 ods. 1 Tr.zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradil od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Tr.zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 3 Tr.zák. trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr.zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Tr.zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 41 ods. 2 Tr.zák. ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Podľa § 48 ods. 2 Tr.zák. súd zaradí páchatela na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu

a) s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin,
b) so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Odvolaací súd na základe podaného odvolania prioritne posudzoval, či nie sú splnené podmienky pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr.por. alebo pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr.por. Keďže skutočnosti pre také rozhodnutie nezistil, podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým bolo podané odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, by odvolaací súd prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie odvolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por. Odvolaací súd pritom zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné v tej časti, v ktorej bolo poukazované na neprímeranosť uloženého trestu a nesprávne zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Zo spisového materiálu je zrejmé, že v prejednávanej veci bol pôvodne vyhlásený odsudzujúci rozsudok Okresným súdom Bratislava V dňa 27.1.2009, sp.zn. 2T/56/2008, právoplatným dňa 26.5.2009 (uznesením Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 4To/43/2009 zo dňa 26.5.2009 bolo zamietnuté odvolanie obžalovaného), ktorým bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania v bode 1 zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), ods. 2 písm. d) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr.zák. a v bode 2 prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr.zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a), písm. d) Tr.zák. na skutkovom základe, že

1. v presne nezistenej dobe od januára 2003 až do 21.8.2007 v Bratislave prevažne v byte na Z. ulici číslo XX v spoločnej domácnosti fyzicky napádal svoju družku poškodenú V. Z., nar. XX.X.XXXX a to tak, že ju bil rukami do rôznych častí tela, do oblasti hlavy, pričom jej v mesiaci január 2003 zlomil nos, vyháňal ju z bytu, zamykal pred ňou dvere, sústavne ju nútil, aby vykonávala pre zárobok prostitúciu na B. ulici, pričom keď zarobila málo peňazí, tak ju opakovane bil po celom tele, keď odmietala vykonávať prostitúciu, vyhodil ju z bytu, nepustil ju dnu do bytu a poškodená bola celú noc na chodbe, keď poškodená na neho podala trestné oznámenie, že ju dňa 13.8.2007 fyzicky napadol, tak vymenil zámok na vchodových dverách do ich spoločného bytu v Z. na Z. ulici č. XX a nepustil poškodenú aj s deťmi do bytu, dňa 20.8.2008 fyzicky napadol aj deti poškodenej W. Z. a X. Z. a tiež poškodenú V. Z., po ktorej hodil popolník, časťou ktorého ju trafil do hlavy, čím jej spôsobil pohmoždenie hlavy v temporoparietálnej oblasti vľavo, poškodenej sa sústavne vyhrážal zabitím a vulgárne jej nadával, pľul jej do jedla a kávy, následkom tohto konania jej spôsobil duševnú vyčerpanosť a vysilenie s poruchami spánku ako i psychické utrpenie, ktoré poškodená pociťovala ako ťažké príkorie,

2. dňa 20.8.2007 v Z. na ul. Z. č. XX v byte vulgárne nadával synom svojej družky V. Z., nar. XX.X.XXXX, W. Z., nar. XX.X.XXXX a X. Z., nar. XX.XX.XXXX, kričal po nich a vyčítal im, že ho udali na políciu, oboch fyzicky napádal tak, že ich opakovane udieral rukami do hlavy a chrbta, čím spôsobil W. Z. oderku s kontúziou na dolnej pere vľavo, v oblasti kútika smerom na hornú peru na bukálnej sliznici tržnú ranu do 1 cm a X. Z. citlivosť chrbta a hlavy bez opuchu, obom sa vyhrážal, že ich zabije a že zabije aj ich matku V. Z., pričom u nich vzbudil dôvodnú obavu o ich zdravie a život.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 208 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 41 ods. 2 a § 38 ods. 7 Tr.zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 15 rokov so zaradením podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr.zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr.zák. ochranné liečenie protialkoholické ústavnou formou.

Na základe návrhu obžalovaného bolo uznesením Okresného súdu Bratislava V zo dňa 19.4.2016, sp.zn. 2Nt/1/2016, právoplatným dňa 19.4.2016, rozhodnuté o povolení obnovy konania v prospech obžalovaného a bol zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 27.1.2009, sp.zn. 2T/56/2008, pričom výrok, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z predmetnej trestnej činnosti, zostal nedotknutý

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 2.6.2016, č.k. 2T/56/2008-601 (opätovne podľa rozsudku ako bol vyhlásený na hlavnom pojednávaní, keďže písomné vyhotovenie rozsudku nebolo v

zhode s obsahom rozsudku, ako bol vyhlásený), bol obžalovanému W. M. uložený podľa § 208 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 41 ods. 2 a § 38 ods. 7 Tr.zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 rokov so zaradením na jeho výkon podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr.zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Tento rozsudok bol na základe odvolania obžalovaného uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16.8.2016, sp.zn. 3To/86/2016, podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr.por. zrušený v celom rozsahu a vec bola vrátená prvostupňovému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti. Odvolacím súdom bolo prvostupňovému súdu uložené, aby z pohľadu ukladaného trestu zabezpečil hodnotenie obžalovaného z výkonu trestu odňatia slobody a aktuálny odpis registra trestov obžalovaného a obžalovaného riadne vypočul k jeho osobným pomerom, pokiaľ tak neurobia strany s tým, že až na základe takto vykonaných dôkazov bude možné vo veci rozhodnúť tzv. doplňujúcim rozsudkom podľa § 166 Tr.por.

Odvolací súd zistil, že prvostupňový súd jeho uznesenie v tejto časti rešpektoval a nariadené úkony vykonal, keďže na hlavnom pojednávaní dňa 25.10.2016 bol vypočutý obžalovaný a boli prečítané aktualizovaný odpis registra trestov a hodnotenie z ústavu na výkon trestu odňatia slobody ohľadom obžalovaného.

Odvolací súd po posúdení celého spisového materiálu a na základe vyjadrení strán na verejnom zasadnutí o odvolaní uvádza k uloženému trestu nasledujúce skutočnosti.

Pre ukládanie trestu platia zásady, ktoré ustanovuje Trestný zákon v § 34. Na jednej strane má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti tak, že páchatelovi zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, na druhej strane má uložený trest vytvoriť podmienky na výchovu páchatel'a k tomu, aby viedol riadny život, pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Trest by mal postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby.

Pri ukladaní trestu je potrebné v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou Trestným zákonom pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Jednotlivé trestné činy podľa zákonom ustanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia rozdeľuje Trestný zákon na prečiny a zločiny, resp. obzvlášť závažné zločiny. Tomuto rozdeleniu zodpovedá možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, keďže podľa § 34 ods. 2 a ods. 6 Tr.zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom jednotlivé druhy trestov možno uložiť samostatne alebo aj viac trestov popri sebe, avšak za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd vždy uložiť aj trest odňatia slobody.

Prísnejší z posudzovaných trestných činov, ktorý je určujúci v prípade ukládania úhrnného trestu, je úmyselný trestný čin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 2 Tr.zák. (v znení účinnom do 31.12.2015, keďže od 1.1.2016 je účinná zmena Trestného zákona, ktorou došlo k úprave textu § 208 ods. 1 a k doplneniu nového odseku 2 do § 208 s tým, že dovtedajšie odseky 2 a 3 v § 208 sa označili ako odseky 3 a 4; pokiaľ sa v tomto rozhodnutí uvádza Tr.zák., myslí sa tým Trestný zákon v znení účinnom do 31.12.2015, pokiaľ nie je výslovne uvedené inak, resp. to nevyplýva z obsahu textu) so zákonom ustanovenou trestnou sadzbou trestu odňatia slobody v osobitnej časti Trestného zákona vo výmere 7 rokov až 15 rokov, teda ide o zločin (§ 11 ods. 1, ods. 2 Tr.zák.). Trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 Tr.zák. je úmyselným trestným činom so zákonom ustanovenou trestnou sadzbou trestu odňatia slobody v osobitnej časti Trestného zákona vo výmere 6 mesiacov až 3 roky, teda ide o prečin (§ 10 ods. 1 písm. b/ Tr.zák.).

Odvolací súd uvádza základnú zásadu z pohľadu ukladaného trestu odňatia slobody (vzhladom ku skutočnosti, že trest sa ukladal na základe toho, že bola povolená obnova konania len v prospech

obžalovaného), podľa ktorej v zmysle § 405 písm. b) Tr.por. nesmie byť novým rozsudkom uložený trest prísnejší, než aký bol uložený v pôvodnom rozsudku.

Odvolací súd k samotnému napadnutému rozsudku a jeho odôvodneniu musí v prvom rade uviesť, že z napadnutého rozsudku nevyplýva, že by sa prvostupňový súd akýmkoľvek spôsobom zaoberal pri ukladaní trestu poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, resp. že by ich zisťoval, hoci mu to výslovne prikazuje Trestný zákon v ustanoveniach § 34 ods. 4 Tr.zák. a § 38 ods. 2 Tr.zák.

Z aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného (nehľadiac na odsúdenia v prípade ktorých sa na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený) vyplýva, že obžalovaný bol v minulosti opakovane (spolu sedem krát) odsúdený pre spáchanie úmyselnej trestnej činnosti na nepodmienečné tresty odňatia slobody vo výmere od 4 mesiacov do 14 mesiacov (najprísnejší z trestných činov, pre ktoré bol obžalovaný v minulosti odsúdený, je trestný čin pohlavného zneužívania podľa § 242 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. ohľadom odsúdenia z roku 1981), čo by zakladalo priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr.zák., teda že už bol za trestný čin odsúdený a nutnosť zvyšovať dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 resp. ods. 5 Tr.zák. spôsobom uvedeným v § 38 ods. 8 Tr.zák. (o tretinu resp. o polovicu z rozdielu medzi dolnou a hornou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby). Iné priťažujúca okolnosť ani žiadna poľahčujúca okolnosť nebola odvolacím súdom zistená, pričom v pôvodnom konaní obžalovaný poprel spáchanie trestnej činnosti a jeho terajšie vyjadrenie v jednej časti odvolania ohľadom ľútosti nad tým, čo sa stalo, nemohlo byť teda vyhodnotené ako poľahčujúca okolnosť, navyše také vyjadrenie je negované inou časťou odvolania. Tieto skutočnosti ohľadom zistenej priťažujúcej okolnosti však nemohli byť premietnuté do výroku rozhodnutia odvolacieho súdu, keďže odvolanie podal iba obžalovaný a v takom prípade nie je možné zmeniť napadnutý rozsudok v neprospech obžalovaného (zákaz reformatio in peius uvedený v § 322 ods. 3 Tr.por.).

Prvostupňový súd pri ukladaní trestu použil ustanovenie § 38 ods. 7 Tr.zák., podľa ktorého sa ustanovenia § 38 ods. 4 resp. § 38 ods. 5 nepoužijú, ak sa súčasne ukladá zvýšený úhrnný trest podľa § 41 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/XXXX/XXX/XXXXXXXXXX>> Tr.zák., ak by súčasné použitie týchto ustanovení bolo pre páchatela neprimerane prísne. Teda obžalovanému bol ukladaný trest odňatia slobody po použití § 41 ods. 2 Tr.zák. v rozmedzí 7 rokov až 20 rokov, keďže zákonom ustanovená trestná sadzba (7 rokov až 15 rokov) sa podľa tohto ustanovenia upravila tak, že sa zvýšila horná hranica trestnej sadzby najprísnejšieho z posudzovaných trestných činov o tretinu.

Prvostupňový súd pritom uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 14 rokov s tým, že uviedol, že ide o prísny trest uložený v dolnej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby 7 rokov až 20 rokov. Uvedené konštatovanie v napadnutom rozsudku je však nesprávne, keďže polovica uvedenej trestnej sadzby je 13 rokov a 6 mesiacov, takže obžalovanému uložil prvostupňový súd trest odňatia slobody v hornej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, čo odôvodnil len všeobecným poukázaním na spôsob vykonania skutkov, závažnosť a rozsiahlosť trestnej činnosti a osobu obžalovaného, jeho predošlý život a možnosti jeho nápravy a prevýchovy a tiež poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 26.5.2009 (ktorým bolo v pôvodnom konaní zamietnuté odvolanie obžalovaného).

V predošlom zrušovacom rozhodnutí, uznesení sp.zn. 3To/86/2016 zo dňa 16.8.2016, tunajší súd výslovne uviedol, že je neadekvátne odkazovať pri odôvodňovaní v súčasnosti novo uloženého trestu na úvahy tunajšieho odvolacieho súdu z jeho rozhodnutia ešte zo dňa 26.5.2009 sp.zn. 4To/43/2009 vzhľadom na vtedy účinnú inú, prísnejšiu zákonnú úpravu ohľadom ukladaní trestov (asperačná zásada v znení zvyšujúcej sa aj dolnej hranice trestnej sadzby trestu odňatia slobody a ukladaní trestu v hornej polovici upravenej trestnej sadzby).

Pôvodne (pred nálezom Ústavného súdu SR zo dňa 28.11.2012, sp.zn. PL. ÚS 106/2011, uverejnenom v Zbierke zákonov SR pod č. 428/2012, ktorým bola časť ustanovenia § 41 ods. 2 Tr.zák. ohľadom nutnosti uložiť trest odňatia slobody v hornej polovici upravenej trestnej sadzby vyhlásená za nesúladnú s čl. 1 ods. 1 Ústavy SR), keď bol prvostupňovým súdom rozsudkom zo dňa 27.1.2009, sp.zn. 2T/56/2008, uložený obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 15 rokov, bol trest ukladaný v upravenej trestnej sadzbe 13 rokov a 6 mesiacov až 20 rokov, teda bol uložený v dolnej štvrtine upravenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody.

V súčasnosti, keď od spáchania skutkov uplynula doba vyše 9 rokov, prvostupňový súd uložením trestu odňatia slobody vo výmere 14 rokov pri ukladaní trestu odňatia slobody v upravenej trestnej sadzbe trestu odňatia slobody 7 rokov až 20 rokov, v konečnom dôsledku v podstate akoby sprísnil uložený trest odňatia slobody, keďže ho uložil v hornej polovici upravenej trestnej sadzby (hoci samozrejme z pohľadu výmery trestu došlo napadnutým rozhodnutím prvostupňového súdu k zníženiu výmery trestu odňatia slobody o jeden rok, namiesto 15 rokov bolo uložených 14 rokov). Tento svoj postup resp. trest z pohľadu jeho uloženia v hornej polovici trestnej sadzby trestu odňatia slobody oproti pôvodne uloženému v dolnej štvrtine trestnej sadzby trestu odňatia slobody prvostupňový súd relevantným spôsobom nezdôvodnil. Podľa odvolacieho súdu je takto uložený trest odňatia slobody v napadnutom rozsudku vo výmere 14 rokov neprímeraný, čo zakladalo dôvod zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr.por.

Odvolací súd bližšie k ukladanému trestu uvádza, že z pohľadu spôsobu spáchania činov, následku, zavinenia a pohnútky, obžalovaný konal v priamom úmysle, keďže chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť (ohroziť) záujem chránený Trestným zákonom a porušil záujem spoločnosti na ochrane blízkych osôb pred domácim násilím a závažnými vyhrážkami, pričom k týraniu poškodenej V. Z. dochádzalo podľa vymedzenia skutku v rozsudku od obdobia januára roku 2003 do dňa 21.8.2007 so spôsobením zlomeniny nosa a pohmoždenia hlavy, duševnej vyčerpanosti a vysilenia s poruchami spánku a psychického utrpenia a k nebezpečnému vyhrážaniu smrťou spolu s fyzickým napadnutím vo vzťahu k synom V. Z., poškodeným W. Z. a X. Z. došlo dňa 20.8.2007 s tým, že im obžalovaný vyčítal, že ho udali na polícii. Zo znaleckého skúmania vyplynulo, že u obžalovaného bolo zistené škodlivé pitie alkoholu, na základe čoho dochádzalo z jeho strany k slovnej a brachiálnej agresii voči poškodenej družke a jej deťom.

Pofahčujúce okolnosti a priťažujúce okolnosti boli rozvedené už vyššie.

Z pohľadu osoby obžalovaného, jeho pomerov a možnosti jeho nápravy zo spisu vyplýva, že obžalovaný, ktorý je narodený v roku 1951, má maloleté dieťa (syn narodený v roku 2000) s vtedajšou družkou V. Z.. Podľa vyjadrenia obžalovaného na hlavnom pojednávaní dňa 25.10.2016 nie je s nimi v kontakte, udržiava kontakt iba so svojou matkou a sestrou, nepoberá žiadny dôchodok a pred vzatím do väzby mal pracovať ako upratovač. Z hodnotenia obžalovaného zaslaného ústavom na výkon väzby a výkon trestu odňatia slobody (č.l. 637) vyplýva, že obžalovaný bol dňa 30.9.2008 predvedený na výkon väzby, počas ktorej bol raz disciplinárne riešený pokarhaním. Od dňa 19.6.2009 vykonával trest odňatia slobody v trvaní 15 rokov uložený Okresným súdom Bratislava V so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, počas ktorého nebolo jeho správanie na požadovanej úrovni, keďže bol šesť krát disciplinárne potrestaný, pracovne zaradený nebol. Dňa 12.4.2016 bol preeskortovaný do ústavu na výkon väzby za účelom obnovy konania, ktorá mu bola schválená a je umiestnený v štandardnom režime výkonu väzby, kde sa zúčastňuje na záujmových aktivitách v podmienkach ústavu a jeho správanie je na požadovanej úrovni, pokyny a príkazy plní, kontakt s rodinou udržiava formou korešpondencie, návštev a balíkov, disciplinárne odmenený ani potrestaný nebol.

Obžalovaný bol v minulosti opakovane odsúdený pre spáchanie úmyselnej trestnej činnosti na nepodmienečné tresty odňatia slobody, ako je to podrobne rozvedené vyššie s tým, že naposledy došlo k odsúdeniu ešte v roku 1987 pre trestný čin krádeže na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s vykonaním trestu v roku 1988.

Na základe posúdenia týchto skutočností s ohľadom na skutočnosť, že ku skutkom (ohľadom ktorých zostal pôvodný rozsudok vo výroku uznania viny právoplatným) došlo pred vyše 9 rokmi s poukazom na pôvodne uložený trest odňatia slobody 15 rokov ukladaný v rámci vtedajšej trestnej sadzby 13 rokov a 6 mesiacov až 20 rokov, je odvolací súd toho názoru, že pri súčasnej trestnej sadzbe trestu odňatia slobody 7 rokov až 20 rokov, je nutné reagovať na túto skutočnosť aj znížením výmery uloženého trestu odňatia slobody príslušným spôsobom. Prvostupňovým súdom uložený trest odňatia slobody vo výmere 14 rokov nezodpovedá účelu trestu ani z pohľadu okolností prípadu, ani z pohľadu osoby obžalovaného vzhľadom na dlhšiu dobu, ktorá uplynula od posledného odsúdenia resp. výkonu trestu odňatia slobody.

Odvolací súd teda obžalovanému uložil úhrnný trest odňatia slobody v dolnej štvrtine trestnej sadzby (teda obdobne ako tomu bolo aj v pôvodnom konaní) vo výmere 10 rokov, ktorý považuje za zákonný a spravodlivý a v celom rozsahu zodpovedajúci účelu trestu ustanoveného Trestným zákonom, a to aj

s ohľadom na dobu, ktorá prešla od spáchania trestnej činnosti. Trest odňatia slobody bol uložený v zmysle § 41 ods. 2 Tr.zák. ako trest úhrnný, keďže bol ukladaný za dva úmyselné trestné činy, z ktorých jeden je zločinom, spáchaných dvoma skutkami.

Ohľadom zaradenia obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia boli úvahy prvostupňového súdu uvedené v napadnutom rozsudku v rozpore s Trestným zákonom, čo zakladalo dôvod zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr.por. Výrok ohľadom vonkajšej diferenciacie výkonu trestu odňatia slobody odôvodnil prvostupňový súd tým, že obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Uvedené tvrdenie nemá žiadny podklad vo vykonaných dôkazoch. Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že pred spáchaním teraz posudzovaných skutkov bol obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody naposledy ešte v roku 1988, teda pred vyše 14 rokmi pred spáchaním teraz posudzovanej trestnej činnosti.

V prípade, že obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, má byť podľa zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a) Tr.zák. a takýmto spôsobom v tejto otázke aj odvolací súd rozhodol.

Z uvedeného je zrejmé, že odvolaniu obžalovaného v časti, kde poukazoval na neprimeranú výmeru trestu a nesprávne zaradenie do ústavu na výkon trestu odňatia slobody, bolo dôvodné. Tie časti odvolania, kde sa obžalovaný vyjadruje k otázke obnovy konania a k vykonávaným dôkazom v pôvodnom konaní z pohľadu uznanej viny, vyhodnotil odvolací súd za nedôvodné, keďže v tejto časti zostal pôvodný rozsudok právoplatný aj po povolenej obnove konania a teda nie sú a nemôžu byť predmetom preskúmania odvolacieho súdu v tomto konaní.

Zhrnutím teda odvolací súd na záver uvádza, že na základe podaného odvolania obžalovaného bol napadnutý rozsudok zrušený v celom rozsahu (jeho obsahom bolo iba rozhodnutie o treste a spôsobe jeho výkonu), pričom odvolací súd sám rozhodol vo veci rozsudkom v zmysle § 322 ods. 3 Tr.por., keďže nové rozhodnutie bolo možné urobiť na podklade skutkového stavu správne zisteného v napadnutom rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.